

DFENS: Pokuty patří do státního rozpočtu

- CZ24 News | 4. dubna 2023

ČESKO: Mám tady jeden návrh, jak „stabilizovat státní finance“. Pokusím se to napsat nějak tak, aby tomu rozuměl elektrikář, pasáček vepřů, akademický teoretik nebo nějaký jiný pitomec z Fialovy vlády, tak sorry for my french.

Proč je slovní spojení „stabilizovat státní finance“ v uvozovkách? Protože je to fiktivní a neexistující záležitost. Celý problém má dvě strany, příjmovou a výdajovou. V důsledku katastrofálního hospodaření a přidušení ekonomiky evropskými i tuzemskými regulacemi jsou již delší dobu výdaje státu podstatně vyšší než jeho příjmy. V případě Fialovy vlády se to stalo obzvláště markantní, a to i přes inflaci, která za běžných okolností deficit snižuje. To je pozoruhodný výkon. Elektrikář s kombajnérem by vám něco říkali o mandatorních výdajích a že jim rozhazovat peníze nařizuje zákon, což zní hezky, ale není to pravda. Žádný zákon nepřikazuje vládě zvyšovat platy fízlům (což nedávno nazval Mojmír Hampl fiskální lobotomií, ale v médiích to nezaznělo), učitelům, financovat politické neziskovky nebo stavět zbytečné a nepotřebné cyklostezky z SFDI. Kromě toho, pětipodvod disponuje parlamentní většinou, střednědobě jsou to oni, kdo stanovuje, co v těch zákonech bude, a už několikrát ukázali, že toho umí využít. Nicméně jak naznáme dále, ve skutečnosti nemají žádný zájem, aby snížili výdaje státu, protože mezi objemem peněz, které stát vydává, a mocí státu nad jednotlivci je přímá úměra. Čím víc peněz si vláda umožní rozházet, tím větší mocí stát disponuje. Jinak řečeno, čím více peněz stát rozháže, tím rozsáhlejší je skupina jednotlivců a organizací, kteří frčí na státních penězích jako feťák na perníku. Má vláda, a zejména ta Fialova, nějakou motivaci rozdávat méně peněz? A má Fialova vláda nějakou motivaci více peněz vybrat, aby je následně mohla rozhazovat? Odpovězte si sami.

Problém se tedy bude řešit na příjmové straně.

Elektrikářovi se například líbí zvýšit daň z nemovitosti. Ještě že máme tak blbé obyvatelstvo, takže mu nedochází, jak amorální to je. V opačném případě by ho museli obratem vyhodit ze zdaněného okna té nemovitosti, kde se dráteník schovává. Nejdříve vyděláte peníze. Ty vám zdaní. Za ty si koupíte nemovitost, z toho taky něco zaplatíte. Pak na tom postavíte dům, za pomoci materiálu a služeb, ze kterého zaplatíte DPH. Ten, kdo vám to prodal, zaplatí daň z příjmu. Pokud máte „financování“, další moderní pojem, který nesnáším, správně česky naděláte dluhy, znova zdaní toho, kdo má z toho dluhu vejvar. Naprosto všechno tam je mnohonásobně zdaněné a pak přijde elektrikář a chce to znovu zdanit. A obyvatelstvo ho nejde defenestrovat ze zdaněného okna, naopak, tleská tomu kokotovi, jen ať platí, tamty zbohatlíci co mají na barák. Lidu přitom nedochází, že ten činžák, co v něm bydlí, má taky majitele a ten taky bude platit vyšší daň z nemovitosti, a protože ani on nechce prodělat, promítne ji nějakým způsobem do nájemného, a „já platím za 2 plus kááká patnáct litrů měsíčně, Máno, a mám třicet plat, jak to mám dělat?“

To byla jen taková vsuvka.

Možný přírůstek zvýšení daně z nemovitosti se odhaduje na pět až osm miliard. Je v tom ovšem jeden háček. Tato amorální daň je příjmem obce. To je vůbec omyl století, protože odpověď na otázku, jak se obec přičinila na tom, že máte nemovitost, je „vůbec nijak“.

V podstatě tedy existuje spor, jak rozdělit zisk ze zvýšení daně z nemovitosti mezi obce a stát. Stát by z toho taky rád něco měl. Obce ale potřebují financovat bikesharing a cyklostezky a městské policie a emhádé na převážení vzduchu sem a tam a další společensky nezbytné věci a tak to chtějí všechno.

Tuto myšlenku však lze opustit, protože vidím jiný zdroj, který státu pomůže a obcím neuškodí.

Pokuty za přestupky.

Přestupky teď myslím hlavně to, co se projednává v tzv. přenesené působnosti. Přenesená působnost je mechanismus, kterým stát svěřuje některé své pravomoci obecním orgánům. Řízení o dopravních přestupcích jsou typickým příkladem výkonu přenesené pravomoci.

Příjem z těchto pokut je dosud příjmem správních orgánů, a to jsou obecní a městské úřady, případně magistráty. Existují pokuty, které jsou vybírány centrálními orgány a ty jsou pak příjmem státu, případně pokuty, které jsou vybrány Policií ČR, které jsou příjmem ministerstva financí. To je pak jakousi zákulisní cestou refunduje zpět do rozpočtu policie, což kdysi pod vlivem leaknul bratr Kalousek. Do této kategorie nespádají například přestupky proti různým těm obecním vyhláškám o chcaní psů, pití alkoholu na veřejnosti nebo rušení nočního klidu, který by pakáž nenažraná STANrostenská nejraději nařídila už od devíti dopoledne, aby se vybralo co nejvíc.

A to, co teď navrhnu, je jedna drobná změna zákona, která spočívá v tom, že tyto příjmy z přestupkových a podobných řízení, které obce vykonávají v rozšířené působnosti, již nebudou příjmem toho, kdo je vybral, ale příjmem státu. Třeba opět ministerstva financí. Začal bych zejména přestupky dopravními, protože tvoří výraznou většinu přestupkové agendy.

Námitky?

Teoreticky mohou nějaké být, ale lze je snadno rozptýlit.

Předně obce vehementně tvrdí, zejména v případě zřizování nejrůznějších těch rychlostních pastí, že jejich záměrem není vybírat peníze do obecní pokladny, ale zvýšit bezpečnost. Svého cíle tak dosáhnou a nemá cenu jim ty peníze nutit, když není jejich cílem je vybírat.

Potrefení obecní zloději budou pravděpodobně namítat, že za peníze nakradené na rychlostních pastech staví chodníky a dětská hřiště a další užitečné věci. To je ovšem totální fikce. Polovina těch peněz skončí na účtech soukromých firem, které obcím radary „pronajímají“, jako „nájemné“ a poplatky za různé fiktivní služby, jak jsme popsali v případě radarové zlodějny v Trhových Svinech. Další peníze stojí pojištění, energie a náklady na zpracovávání přestupků. Pokud něco zbude, použije se to na odměny úředníkům, strážníkům nebo se to různě rozkrade, tak jak to STAN, TOP09 nebo různé lokální fiktivní strany dovedou. Při mé jistě nadprůměrné informovanosti o obecní radarové zlodějně nedokážu spojit s penězi z radarování občanů nic konkrétního, co by bylo užitečné a pozitivní a využily se na to prostředky nakradené na radarech.

Ve skutečnosti neexistuje právní důvod, proč by měly pokuty za dopravní přestupky být příjmem obcí. Jedná se o přestupky proti zákonu majícímu obecnou platnost, který vydal centrální státní orgán, a pokud věříme tomu, že se jedná o přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, pak tyto jmenované společenské hodnoty jsou celospolečenské, nikoli toliko obecního zájmu.

Další námitkou může být, že měření rychlosti přestane být pro obce atraktivní, přestanou ho provádět a tím se zhorší tamta bezpečnost. Ani to se nestane, protože rychlostní pasti jsou typicky umístovány na přímé a přehledné úseky. Určitě je nenajdete někde u školy, protože tam lidi jezdí pomalu a nedalo by se tam tolik nakrást. Protože tyto úseky byly bezpečné už předtím, o nějakém zhoršení bezpečnosti nemůže být řeč. Ostatně když už teď využijete práva občana získávat informace a zeptáte se nějakého toho obecního radarového zloděje, odpoví vám s patřičnou dávkou arogance, že přínos toho kterého radaru pro bezpečnost silničního provozu nemůže uvést, protože mu zákon neukládá bezpečnost sledovat.

Může se stát, že obce, které utrpí výpadek příjmů z radarové zlodějny v důsledku toho, že pokuty budou příjmem státu a ne jejich obskurních obecních policií, s měřením rychlosti skončí a rozhodnou se tu proklamovanou „bezpečnost“ zajišťovat občanům jinak. To je spojeno s dalším pozitivním efektem. Bude možné propustit úředníky a strážníky, kteří se touto choromyslnou agendou až doposud zabývali. Jelikož nám je obecní představitelé vypodobňují jako špičkové odborníky na správní právo a dopravně bezpečnostní činnost, netřeba se obávat, že by je současný pracovní trh nechal dlouho bez povšimnutí, naopak, otevře se jim cesta k pozicím, kde budou jejich odborné a lidské kvality skutečně přiměřeně oceněny. Opak by hrozil pouze v případě, kdyby se jednalo o bývalé fízly s nulovým právním vědomím, vychováním reznického psa a inteligencí brouka, a to jistě není pravda, což jistě potvrdí všichni, kdo se s těmito public servanty potkali.

Jak vidíte, stále se mi nedaří najít ani jeden negativní efekt převedení pokut do státního rozpočtu, ale našel jsem jeden pozitivní. Od počátku obecní radarové zlodějny, kterou přinesla legendární Šimonovského novela silničního zákona č. 411/2005 Sb., docházelo k polemice o tom, zda náhodou nejsou obce při rozhodování o pokutách podjaté, protože rozhodují o svém majetku. Jednotliví poplatníci obecní daně z tachometru postupně precizovali svoji argumentaci a postupným procesem ustalování judikatury začalo narůstat riziko, že se bude definovat to, čemu se říká „systémová podjatost“. Systémová podjatost je stav, který je důsledkem uspořádání státní správy. Soud postupně formuloval kritéria, jejichž naplnění znamená překročení kritické míry systémového rizika podjatosti, a obecní radarové zlodějny začalo hrozit riziko, že občanské kšindl začne hromadně namítat to, co stejně každý ví. Vláda tehdy pod vlivem obecních činitelů sdružených v tom jejich Svazu měst a obcí sáhla po skutečně originálním řešení a v roce 2017 provedla změnu zákona tak, že zavedla právní fikci říkájící, že systémová podjatost nemůže nastat. Tuhle změnu zákona zaznamenala jen odborná veřejnost a pravděpodobně jen ta ocenila její půvab, protože tzv. široká veřejnost se věnovala svým buřtům, pivu, fotbalu a telenovelám. Nicméně ani když se uzákoní, že systémová podjatost nemůže nastat, neznamena to, že neexistuje a právě problém se systémovou podjatostí by tento krok vyřešil.

O jakém objemu prostředků mluvíme, tedy řečí elektrikářovou, kolik to sype? V roce 2016 v tom litaly dvě a půl miliardy ročně, teď to bude odhadem tak čtyři miliardy, v souvislosti se zamýšleným zvýšením pokut na průměrně přibližně dvojnásobek zde budeme hovořit o zhruba osmi miliardách ročně. Byznys je navíc na vzestupu a radarové zlodějny se skvěle daří.

Změna zákona je snadná a spočívá pouze v úpravě dvou paragrafů zákona č. 361/2000 Sb., pokud tedy uvažujeme jen o dopravních přestupcích. Stejně by se dalo naložit i s některými přestupky podle zákona č. 251/2016 Sb., které se nedotýkají obcí. Na druhé straně nemám nic proti tomu, aby si obce ponechaly kořist z přestupků pořádkových, protože těmi jsou dotčeny zákonné zájmy nejčastěji právě obce a jejich obyvatel.

Kromě toho mám jeden námět. Měli bychom si položit otázku, proč se ty pokuty vůbec vybírají. Ve skutečnosti nejsem zajedno ani s tím, aby ty peníze skončily ve státním rozpočtu. Pokud akceptujeme jako pravdivou teorii, že přestupky proti zákonu o provozu na pozemních komunikacích poškozují společenský zájem na bezpečné a plynulé dopravě, což vyžaduje skutečně velké sebezapření a je to pravda jen do určité a neustále se snižující míry, a pokud akceptujeme teorii, že sankce udělované státními orgány mají primárně sloužit k nápravě následků závadného jednání, je zcela špatně, pokud tyto prostředky rozkradou obecní vyžírkové, ale taky je špatně, že se rozpliznou v rozpočtu státu, aby se z nich financovaly platy fízlů, učitelů, neziskovky a cyklostezky, jak jsem popsal shora. Primárně by měly sloužit k napravení důsledků toho, za co byly vybrány, tedy například k technickým zlepšením silničních komunikací, protože co si budeme povídat, nehody se stávají pořád na stejných místech a jejich příčinou tak nejsou řidiči, ale nevyhovující infrastruktura.

Tak doufám, že tenhle článek, nakonec o hodně delší, než měl být, doputuje na správná místa, další média si ho vezmou za své a nastartují se ty správné procesy směřující k nápravě popsaneho

systemového omylu.

AUTOR: DFENS

[ZDROJ](#)